

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej ERCEA z dnia 26 lutego 2016 r., sygn. Ares (2016)1020667 – 29/02/2016, wydanej w następstwie odwołania wniesionego w dniu 22 grudnia 2016 r., od oceny prof. José Labastidy zawartej w piśmie z dnia 17 grudnia 2015 r., sygn. Ares (2015)5922529;
- stwierdzenie nieważności oceny prof. José Labastidy zawartej w piśmie z dnia 17 grudnia 2015 r., sygn. Ares (2015) 5922529 oraz aktów powiązanych z cytowanymi aktami, w tym wykazu projektów zatwierdzonych przez panel SH5-Cultures and Cultural Production ERC-Cog-2015, opublikowanego przez ERCEA w komunikacie prasowym z dnia 12 lutego 2016 r.;
- stwierdzenie nieważności każdego aktu poprzedzającego, powiązanego i wynikającego z nich.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca powołuje się na nadużycie władzy z uwagi na oczywiście nieracjonalny charakter decyzji, błędną interpretację okoliczności faktycznych prowadzącą do niezatwierdzenia programu, a także naruszenie regulaminu ERCEA w zakresie oceny programów.

Procedury selekcyjne są obarczone błędem w zakresie zarówno przedmiotowej jak i podmiotowej oceny.

W tym pierwszym zakresie, podniesiony został zarzut oparty na rozbieżności między oceną poszczególnych członków komisji (wybitnie pozytywną) a końcową decyzją (odrzuć program), a także błędnym stosowaniu kryteriów oceny.

Co się tyczy tego drugiego aspektu, strona skarżąca podkreśla wprowadzające w błąd przedstawienie aktów i okoliczności faktycznych, które doprowadziło do odrzucenia programu. W szczególności podkreślone zostało błędne zastosowanie kryterium jakości do celów oceny.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2016 r. – Łukasz/Rada

(Sprawa T-210/16)

(2016/C 243/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ołena Łukasz (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: M. Cessieux, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi Ołeny Łukasz za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie, w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie, w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej;

- stwierdzenie nieważności później przyjętych decyzji i rozporządzeń przedłużających ważność środków ograniczających ustanowionych w decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. i uaktualniających uzasadnienie stosowania tych środków, czyli:
 - decyzji Rady 2015/364/WPZiB z dnia 5 marca 2015 r.;
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/357 z dnia 5 marca 2015 r.;
 - decyzji Rady 2015/876/WPZiB z dnia 5 czerwca 2015 r.;
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/869 z dnia 5 czerwca 2015 r.;
 - decyzji Rady 2016/318/WPZiB z dnia 4 marca 2016 r.;
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 4 marca 2016 r.;
- nakazanie Radzie Unii Europejskiej pokrycie kosztów postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznego środka prawnego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprzebrzegania kryteriów ustanowionych w art. 1 decyzji 2014/119/WPZiB, powtórzonych w motywie 4 rozporządzenia (UE) nr 208/2014, w motywie 3 decyzji 2015/364/WPZiB, powtórzonych w motywie 2 rozporządzenia (UE) nr 2015/357, w motywie 4 decyzji 2015/876/WPZiB, powtórzonych w motywie 3 rozporządzenia (UE) nr 2015/357, w motywie 4 decyzji 2016/318/WPZiB, powtórzonych w motywie 2 rozporządzenia (UE) nr 2015/357.
4. Zarzut czwarty dotyczący popełnionego przez Radę błędu dotyczącego okoliczności faktycznych.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego naruszenia prawa własności skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2016 r. – El Corte Inglés/EUIPO — Elho Business & Sport (FRee STyLe)

(Sprawa T-212/16)

(2016/C 243/44)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (Monachium, Niemcy)